

Хай живе Ленінський комсомол — надійний помічник і бойовий резерв Комуністичної партії, передовий загін молодих будівників комунізму!

ЗАВТРА ЛЕНІНСЬКОМУ КОМСОМОЛУ — ШІСТДЕСЯТ П'ЯТЬ

ЙТИ ДАЛЬШЕ, ДОМАГАТИСЬ БІЛЬШОГО

ДО ЗВІТНО-ВИБОРНИХ ПАРТІЙНИХ ЗБОРІВ
ІНСТИТУТУ

Шляхом добору і розстановки кадрів, спираючись на авангардну роль комуністів, своєю безпосередньою організаторською роботою партком, партійні бюро цехових організацій, партійні групи спрямовують у належне русло процес підготовки спеціалістів. Як показує аналіз учбової роботи, колектив інституту з поставленими завданнями справляється успішно. Свідченням цього — перевиконання плану випуску спеціалістів, майже половина всіх вихованців захищають диплом на «відмінно». Відрадий і той факт, що державні комісії не раз відмічали високу якість і практичну цінність значної кількості дипломних проєктів.

Предметом особливої турботи партійних організацій є навчання студентів-комуністів. Однак ще не всюди домоглися того, щоб привести в дію резерви росту якісних показників їх навчання. Наприклад, на машинобудівному, радіотехнічному і факультеті автоматизації і обчислювальної техніки відмінники складають 20—25 процентів проти 40—45 процентів на інженерно-будівельному і енергетичному факультетах.

Заслугує уваги бригадна форма підготовки студентів до заліків і екзаменів. Вона започаткувалася у ході зимової екзаменаційної сесії минулого року на ФАОТі і радіотехнічному факультеті. Та прикро, що у боротьбі за досягнення високих показників навчальної роботи деякі декани допускають окремі порушення встановленого порядку, перездачі незадовільних оцінок.

Бригадна форма організації роботи — для всіх виробничих підрозділів інституту!

Важливою ділянкою навчальної роботи колективу інституту є підготовка спеціалістів для промисловості Подільського регіону через вечірню і заочну форми навчання. Встановилися ділові контакти з колективами виробничого об'єднання «Термінал», ДПЗ-18, заводом тракторних агрегатів та іншими. Та варто сьогодні наголосити на тому, що значна частина співробітників інституту, студентів-вечірників навчається незадовільно.

Поруч з очевидними успіхами у розвитку науки допускаються і недоліки. Головний з них той, що в інституті не домоглися того, щоб кожний факультет, кожна кафедра, кожний викладач і співробітник працювали напружено, виконували намічені плани.

Важлива ланка роботи — це партійне керівництво громадськими організаціями. Комсомольські організації, на жаль, не домоглися того, щоб належно здійснювався контроль за навчанням у мережі комсомольської політосвіти, кращою має бути організація спортивних заходів, художньої самодіяльності, участь всіх комсомольців у повсякденній праці і громадському житті інституту.

Сприяючи дальшому розвитку соціалістичного змагання, профспілковим організаціям необхідно домагатися широкої гласності, дбати за високий кінцевий результат.

Виходячи з важливості і відповідальності завдань, які стоять перед профспілковою організацією та адміністрацією у справі трудового суперництва, найближчим часом належить розробити і довести до кожного підрозділу плани-завдання, домогтися живинки у процесі змагання. Питання має стояти таким чином, щоб трудові колективи боролися за звання зразкових. Індивідуальному змаганням — повсякчасну увагу.

Звітно-виборні партійні збори інституту, які відбуваються днями, намітають нову програму дій на майбутнє. Тож обов'язок кожного комуніста вже сьогодні зосередити увагу на нерозв'язаних питаннях, домагатися безумовного їх виконання.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМПЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 36 (116)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця, 28 жовтня 1983 року.

Ціна 1 коп.

ДЛЯ ЩАСТЯ ІНШИХ

З якимось особливо-приємним почуттям спостерігаю, як юнаки і дівчата заповнюють світлі учбові аудиторії, лабораторії, бібліотеку та читальні зали такого ж молодого інституту, як і його вихованці.

Нам, старшому поколінню, приємно поділяти щасливе життя молоді, створене турботами партії і Радянської держави, бачити, як багато зроблено для її творчої праці, навчання і відпочинку, мати задоволення і від того, що і ти щось, хоча невеличке, а все ж зробив для цієї доброї справи.

Дивлячись на енергійних, бадьорих молодих людей, часом згадуєш і свою юність, яка минула у складних, важких, іноді у жорстоких умовах. Згадуєш друзів тих далеких літ, яких вже нема. А вони ж, як і нинішня молодь, бажали вчитися, працювати, творити. Але такої щасливої долі їм, на жаль, не дісталось — впали у борні за щастя для інших.

У березні нинішнього року виповнилося шістдесят літ з того часу, як мені було вручено комсомольський квиток. Разом з ним випало одержати серйозне і відповідальне доручення — створити у своєму рідному селі Гонорівці Південського району ініціативну групу молоді, яка згодом мала перетворитися у комсомольський осередок. З цим завданням я

З чого починається біографія ВЛКСМ і як розповісти хоча б коротко про її народження?

Напередодні Великого Жовтня VI з'їзд РСДРП(б) визнав за необхідне, «щоб партійні організації на місцях звернули саму серйозну увагу на справу організації молоді».

А 29 жовтня 1918 року I Всеросійський з'їзд робітничої і селянської молоді проголосив народження комсомолу.

65 років пройшло з того часу. Багато серйозних випробовувань випало на долю комсомольців усіх поколінь. І ці всі випробовування комсомол пройшов з честю, тому що від перемоги до перемоги його веде і веде за собою Комуністична партія Ленінського типу.

Справилися — невдовзі почала діяти комсомольська організація, яка налічувала п'ятнадцять чоловіків.

Силами комсомольців і активом молоді було створено комсомольський клуб, сільську хату — читальню, організовано мережу гуртків по ліквідації неписьменності селян.

Проти всього, що робив комсомол, чинили жорстокий опір куркульські елементи та бандитські негодники. Та в хлопців вистачало сміливості на боротьбу з ворогом, політичний гарт вони здобували в жорстоких сутичках. Але цього було замало — не виста-

чало знань. На той час ні лекторів, ні інструкторів не було. Вихід єдиний — книга. Перша — ліпша політична книга чи брошура, яка потрапляла до рук, прочитувалась колективно, обговорювалась, викликала диспути.

Кожен з нас, зрозуміло, мав особисті доручення, але кожному було визначено спільне завдання — за будь-яку ціну дістати книгу.

Згадується такий трагічний випадок. Комсомолец Петро Почтар у повіткомі випросив невеличку бібліотеку, були в ній кілька брошур В. І. Леніна. Добрався до села, в полі перестріли куркулі Тихін з Лавроном, вбили хлопця, книги знищили.

У ті незабутні роки я здобув міцний політичний класовий гарт, навчився не відступати, прищепив собі нестримну жагоду до знань, бажання ділитися набутих, не шкодувати ні сил, ні часу заради спільної справи.

Очевидно, ці якості, набути в молодості і допомогли мені пройти нелегкий шлях трудової і громадсько-політичної роботи від секретаря сільського комсомольського осередку до секретаря обласного комітету партії, не на студентській лаві, а в процесі роботи закінчити інститут і Вищу партійну школу при ЦК КПРС.

Після виходу на пенсію ось уже дев'ятнадцять років викладаю на кафедрі політекономії,

беру участь у громадсько-політичній роботі, працюю з молоддю.

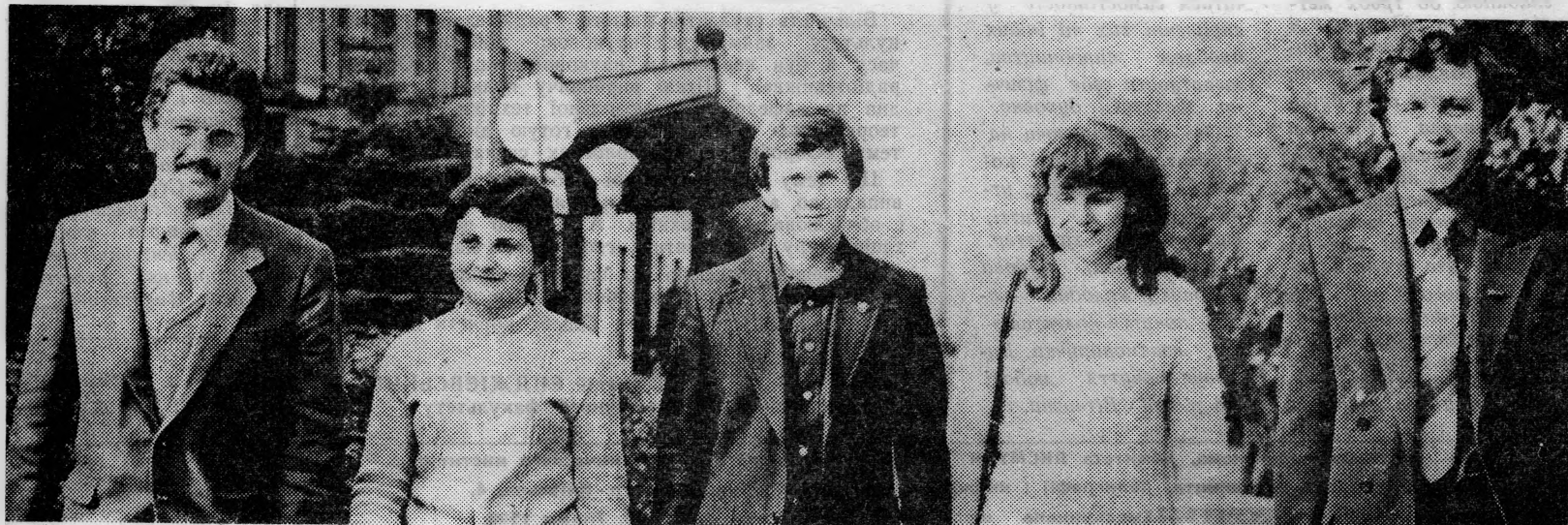
Багаторічний життєвий досвід людей старшого покоління показує, що саме та людина знаходить належне місце в житті, яка володіє такими якостями, як висока відповідальність за доручену справу, високосвідоме ставлення до праці, доброзичливість до людей, їх життєвих інтересів, яка вміє підпорядкувати себе суспільству.

Нині в умовах загострення ідеологічної боротьби між силами імперіалізму, силами прогресу і силами реакції партія вимагає зосередити увагу на класовому загартуванні молоді, на вихованні у неї непримиренності до буржуазної ідеології, готовності захистити завоювання Великого Жовтня.

Вивчення і використання цінного досвіду багатьох поколінь Ленінського комсомолу може і повинно стати важливою підмогою комсомольській організації інституту краще організувати свою роботу, зосередити увагу комсомольців на вивченні марксистсько-ленінської теорії як гострої зброї в боротьбі проти буржуазної ідеології та рішення партії по підготовці висококваліфікованих кадрів для народного господарства країни.

П. СОЛЕЙКО,
ветеран комсомолу,
партії і праці.

Серед сотень відмінників навчання, активістів інституту ось і ці юнаки та дівчата — вихованці енергетичного факультету. На фото зліва на право: Іван Іванюк, ленінський стипендіат, Світлана Легун, член студради третього гуртожитку, Леонід Сахневич заступник голови профбюро факультету, Світлана Буда, член вузівського комітету комсомолу і Володимир Дячун, голова профбюро 5-го курсу.

Комсомол інституту у цифрах і фактах

В інституті на стаціонарі навчається 4960 членів ВЛКСМ.

Ленінські стипендіати: Наталя Ключко, Олександр Вітюк, Іван Іванюк, Юрій Гніп.

Громадські активісти: Ірина Смоленська делегат XXIV з'їзду комсомолу України, член комітету комсомолу інституту, Алла Хажинська делегат XXIV з'їзду комсомолу України.

(Закінчення на 2-й стор.)

З ІМЕНЕМ ЛЕНІНА

ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!
НАПОЛЕГЛИВО ОВО-
ЛОДІВАЙТЕ ЗНАННЯ-
МИ, ПОСТІЙНО ПІДВИ-
ЩУЙТЕ СВІЙ ПРОФЕСІЙ-
НО-ТЕХНІЧНИЙ ТА ІДЕ-
ЙНО-ПОЛІТИЧНИЙ РІ-
ВЕНІ!

МОЄ НАЙДОРОЖЧЕ

Йосип Білинський в цьому році з відзнакою закінчив наш інститут. Навчався він на факультеті автоматики і обчислювальної техніки. Вже на другому курсі його обрали секретарем комсомольського бюро факультету. На цьому

посту він так і залишився, працюючи тепер на одній з провідних кафедр інституту.

Ми звернулись до Йосипа із запитанням: як навик роботи, набуті в комсомолі, допомагають йому в науковій діяльності?

— Відверто кажучи, я ніколи не замислювався над таким питанням. Комсомольська робота стала невід'ємною частиною мого життя. Характер молодого людини, її активна життєва позиція формуються безпосередньо в громадській діяльності. Щоб відчувати зміст життя, потрібно, в першу чергу, жити, потрібно боротися, дерзати.

В кожному з нас живе дух покоління 20-х років. Ми щиро заздимо, що тоді кожен комсомолец відчував себе на передовій. Саме відчував і розумів користь своєї діяльності. Ми ж інколи забуваємо, що від нас чекають не меншого. Ми знаємо, що їм, першим комсомольцям, було важко, набагато важче, ніж нам. Знаємо і заздимо їх романтичній юності. Але інколи забуваємо, що ми теж борці. А свою інтересність інколи пояснюємо відсутністю всіх необхідних умов, в яких би проявилось наше самобутнє «я».

В сучасних умовах, щоб стати хорошим спеціалістом, потрібно дуже багато знати, потрібно вчитися, самому діяти, пропонувати, жити заради великої мети, і тоді обов'язково побачиш зміст і радість життя. Обов'язково! Адже кожне покоління творить свою епоху. Ми — теж.

Що ж стосується прямої відповіді на запитання, то наукова робота, на мою думку, не може просуватися вперед без активної громадської діяльності. Бо саме в повсякденному кипучому житті виникають нові ідеї, нові пропозиції.

ВСЕ БУЛО ПЕРШИМ

Віктор Борисович Петров майже десять років очолював вузівський комітет комсомолу. Нині він завідує галузевою лабораторією інституту «Гідроагрегат». Нижче друкуємо спогади колишнього комсомольського вожака.

У комітеті комсомолу зберігається протокол перших комсомольських зборів від 9 листопада 1969 року. Присутніх на тих давніх зборах було всього шість чоловік. Такою малочисельною була комсомольська організація загальнотехнічного факультету. Наш інститут, як відомо, створився на базі філіалу Київського політехнічного інституту. Отже, для нас, колишніх студентів, все тоді було першим: перша студентська наукова конференція, перший огляд академгруп, перша концертна бригада, перша спартакіада, перший студентський будівельний загін.

Перша студентська наукова конференція проходила в 1967 році. Тоді було заслухано лише 13 доповідей. В 1974 році, коли наш учбовий заклад вже отримав назву самостійного вузу, проходила восьма конференція, на якій з доповідями виступало вже більше двохсот студентів. Багато активістів студентського наукового товариства, тобто учасників першої конференції, нині працюють в інсти-

туті, захистили кандидатські дисертації і навчають тепер молодше покоління. Серед них доценти Р. Д. Іскович-Лотоцький, М. І. Іванов, Ю. І. Муляр, В. І. Савуляк, В. Д. Рудик, В. О. Федотов та багато інших.

У 1965 році розпочалося будівництво першого навчального корпусу. Тоді і народився крилатий девіз: «Свій інститут будемо своїми руками!» Вся комсомольська організація інституту стала ударним будівельним загonom.

У 1965 році 28 студентів ВПІ вперше поїхали на будівництво нафтогазових промислів в Тюменську область. Відібрали в будівельний загін кращих з кращих. На одне місце претендувало три чоловіки — конкурс був значно вищим, ніж в спортивно-оздоровчий табір на Чорному морі. Мені випало щастя двічі по-

бувати на студентській будові в Тюменській області. З приємністю згадую першу перемогу наших спортсменів на обласній спартакіаді ДСТ «Буревісник» у 1968 році. Наші гандболісти завоювали тоді першість, обігравши спортивні команди медичного і педагогічного інститутів. Весь колектив інституту був присутній на цих змаганнях, вболівав за своїх вихованців. Зараз ми звикли до постійних перемог наших спортсменів. Колектив кафедри фізвиховання, як відомо, удостоєний Перехідного червоного прапора Центральної ради, Уккрази СДСТ «Бу-

ЖИВЕМО

ревісник» за найкращу організацію спортивно-масової роботи серед вузів країни і республіки. Ці успіхи закладалися вже тоді руками таких нестомних ентузіастів, як Я. І. Кулик — завкафедрою фізвиховання, С. Г. Лютворт — колишній студент ВПІ, нині декан ФАОТУ доцент, О. І. Тарануха — проректор та багато інших.

Будівництво стадіону «Олімп» розпочалося у 1966 році. Тоді ще й не було навчального корпусу на Вишеньці. Стадіон теж будували самі студенти разом з викладачами. Зараз «Олімп» вважається одним з кращих студентських стадіонів не тільки в республіці, а й в країні.

Перша концертна бригада була створена у 1968 році. Організаторами її були співробітники ВПІ А. Шевченко, В. Камінський, В. Поджаренко.

У 1973 році вперше наш вокально-інструментальний ансамбль «Студентські мелодії» став переможцем обласного конкурсу. А десять років тому був удостоєний обласної премії імені Миколи Трублаїні.

ВЧИМОСЬ

нера-керівника виробництва. В студентів, як ніде, можна краще пізнати один одного, навчитися самостійності у вирішенні тих чи інших проблем виробництва, застосувати себе фізично, збагатити духовно.

Ось так працюючи на студентській будові кожен з нас, молодих, утверджується в житті, формує свій характер.

Студентська будова виховує у молодих людей почуття колективізму, взаєморозуміння. Виховує почуття любові до рідної Вітчизни.

ДО НОВИХ ВИСОТ

Більшість студентів нашого радіотехнічного факультету займаються науковою роботою. Свого часу я був керівником наукової секції «Основи радіотехніки». Літню виробничу практику проходив на кафедрі обчислювальної техніки, займався теоретичною роботою, зараз готую дипломну на тему «Обробка широкополосних сигналів».

Цю тему для дипломної роботи я вибрав не випадково, адже це новий напрямок на стику радіо-і обчислювальної техніки. А я мрію поступити в аспірантуру і присвятити своє життя науці.

Залучення студентів до наукової діяльності вже в стінах вузу дає можливість сягати нових висот, прагнути принести якомога більшу користь нашому суспільству.

Геннадій ЕНДЖІЄВСЬКИЙ,
п'ятикурсник радіотехнічного факультету.

Комсомол інституту У цифрах і фактах

Обрані у радянські і комсомольські органи: Наталя Ключко — депутат міської Ради народних депутатів, Світлана Загорожнюк, Володимир Винокур — депутати Ленінської районної Ради народних депутатів м. Вінниці, Ірина Смоленська, член обкому комсомолу, Олександр Голубев, член міськкому комсомолу, Юрій Хитрий — член Ленінського районного комсомолу.

Чудовою школою ідейно-політичного, трудово-го і морального виховання, формування активної життєвої позиції стали студентські будівельні загони. Трудове загартовування в цих школах пройшло понад 4 тисячі вихованців інституту. Було заготовлено під час третього триместру працюють в різних куточках країни, включаючи Тюменську область і Далекий Схід. Лише нинішнього року, за попередніми підрахунками, їх руками освоєно близько трьох мільйонів кубометрів ґрунту, введено в експлуатацію понад 300 будівельних загонів Вінниччини.

Нинішнього року на будівельних майданчиках працювало також сім іноземних загонів.

Науково-дослідною роботою охоплено більше чотирьох тисяч студентів. Тільки в минулому році 3149 студентів брали участь у виконанні ста тридцяти п'яти господарських госпбюджетних тем. В інституті чотири студентських конструкторських бюро на кафедрах. На факультеті автоматики і обчислювальної техніки створено студентський науково-дослідний загін «Алгоритм».

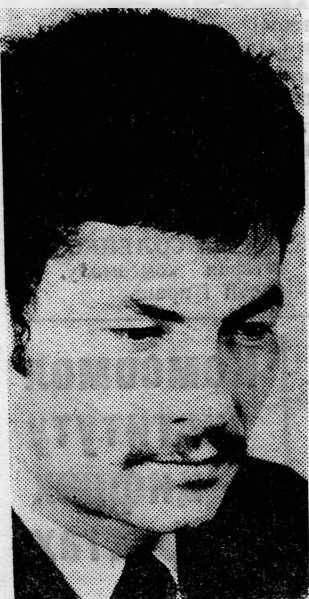
Торік студентами ВПІ одержано 27 нагород на республіканському і всесоюзному конкурсах. В Держкомітет у справах винаходів направлено 25 заявок студентів, одержано 5 позитивних рішень і 6 авторських свідоцтв.

Серед студентів ВПІ 7 майстрів спорту СРСР, 36 кандидатів в майстри спорту, 195 спортсменів першорозрядників, близько двох з половиною тисяч спортсменів масових розрядів та дві тисячі членів ГПО.

В інституті діють колективи ансамблів народного і бального танців, духового оркестру, інтербригада, вокально-інструментальний ансамбль «Студентські мелодії», агібригада машинобудівного факультету, студентський театр мініатюр на радіотехнічному факультеті.

Редактор
С. Деджула

ТРУДИМОСЬ

Сергій Савицький — п'ятикурсник машинобудівного факультету. Він — відмінник навчання, комсомольський активіст. А ще його знають, як одного з кращих командирів студентських будівельних загонів області.

— На студентську будову я виїжджаю кожного літа протягом п'яти років. Торік, наприклад, наш загін зайняв перше місце серед студентських будівельних загонів інституту. В цьому році ми зводили спортивний комплекс у колоні ім. Петровського Троїчанського району.

Об'єкт для нас видався досить складним, продовжує Сергій — Потрібно було викопати траншею глибиною до трьох метрів, залити підмурок і вимурувати стіни. За роботу взялися дружно, але на третій день будова замерла. Грунтові води заливали траншею. Доводилось під дощем відрами вичерпувати з неї брудну каламуть. Працювали від зорі до зорі. І хоча втома валила кожного з нас, ми встигали ще й допомагати колосникам у заготівлі кормів, збиранні врожаю, виступали перед ними з лекціями.

ставили концерти, організовували спортивні змагання, проводили суботники і недільники, а зароблені на них гроші перераховували у фонд миру і на спорудження дитячих закладів.

Для мене особисто, та й для кожного студента, будагін став хорошиою школою загартовування майбутнього інженера.